

Takovým apelem, citovaným z nedávno vydaného prohlášení chartistů s názvem Slovo k listopadu, zakončil besedu s červenokosteleckými organizátory Milan Hruška, jeden z neaktivnějších iniciátorů protestů v listopadových dnech roku 1989 – a nejen v nich. Dvuhodinového povídání s ním, Tomášem Kuldou, Jiřinou Haškovou a Zdeňkem Kinclem, se zúčastnilo v pátek 28. listopadu v multifunkčním centru městské knihovny něco přes tři desítky občanů.

{jathumbnail off}

Beseda, pořádaná na popud starosty města Červený Kostelec Ing. Rostislava Petráka, byla spontánně zorganizovaná 17. listopadu u pomníku legionáře, kde se nový starosta setkal v rámci pietní připomínky revolučních dnů s Milanem Hruškou, jedním z neaktivnějších organizátorů protestních akcí nejen v Červeném Kostelci a zakladatelem tzv. Sdružení T. G. Masaryka.

Tento spolek, jenž si dal za cíl "vyhledat to pokrokové z učení T. G. Masaryka, seznámat s jeho myšlenkami veřejnost a zasadit se o navrácení bust a tabulí, které byly z neznámých důvodů odňaty", byl založen v Červeném Kostelci 24. září roku 1989 nejen Milanem Hruškou, ale také Jiřinou Haškovou, Tomášem Kuldou a Zdeňkem Kinclem. Tito lidé iniciovali různé protirežimní aktivity – mj. žádali např. o přejmenování červenokosteleckého náměstí z náměstí Rudé armády na dnešní náměstí T. G. Masaryka, což tehdy podepsalo 120 občanů města (!). Spolupracovali ale také např. s paní Irenou Borůvkovou z Demokratického tiskového střediska, vyzývali občany prostřednictvím rádia Svobodná Evropa k podpoře sdružení a nechávali číst červenokostelecká jména podepsaná pod svými peticemi, čímž nejenže podporovali postupný rozklad tehdejšího režimu, ale také na sebe výrazně upozorňovali Státní bezpečnost. "Nakonec to vlastně dopadlo, že se o Červeném Kostelci mluvilo skoro stejně jako o Praze," zhodnotil tyto snahy Milan Hruška a doplnil svá vyprávění i slova svých kolegů autentickými nahrávkami tehdejšího pořadu Hlas Ameriky.

Výsledkem těchto aktivit bylo na jedné straně několik setkání s odvážnými občany Červeného Kostelce, kterých tehdy přicházelo na tato setkání i několik set, na druhé straně několik zatčení

či domovní prohlídka (ta u Zdeňka Kincla). "StB několikrát zatkla jak mě, tak např. Tomáše Kuldu, a dlouhé hodiny nás vyslyšali. Měli jsme štěstí, že se k nám chovali vcelku slušně a neschytili jsme žádnou ránu. Je otázkou, proč tomu tak bylo," přiblížil tehdejší výslechy Milan Hruška. Doplnil ho Tomáš Kulda: "Mě osobně se snažili několikrát přemluvit ke spolupráci. Dělali to vždycky přes nějakou slabinu – vyhrožování nejen mé osobě, ale také nátlakem na mou rodinu." Jak se dozvěděli po roce 1989 (Tomáš Kulda dokonce ještě před ním), pokud by revoluce neproběhla, hrozilo oběma mužům minimálně 15 let vězení.

V průběhu besedy přednášející několikrát upozornili na to, jak rychle a spolehlivě tehdejší StB – i za pomoci řady agentů v blízkém okolí Sdružení T. G. M., popř. aktivních občanů Červného Kostelce – fungovala. Zároveň ovšem vyzdvihli osobní odvalu některých občanů, kteří se tehdy nebáli projevit svůj názor, i když věděli, že jsou natáčeni a fotografováni StB a že se nejspíš setkají s různými druhy perzekuce, a to v časech, kdy rozhodně ještě nebylo "nic jisté". Jmenovali např. Celestýna Mýla, Josefa Rudolfa, Pavlínu Rudolfovou, Vladimíra Mikeše, Rostislava Bráta, Jiřího Suka, Huberta Vaňka, Jindřicha Pače, Davida Labíka, Jana Kleprlíka, Karla Lubrta, Jaroslava Suka, Stanislava Kuldu, Petra a Jiřího Vítovi, Jarmilu Kárníkovou, Stanislava Kuldu st., popř. paní Hetfleišovou, která na Dušičky v rámci pietní akce Sdružení T. G. Masaryka osobně dopravila obrovský věnec na hrob generála Kratochvíla, a to i přes narychlo vydaný zákaz náchodského Okresního národního výboru. "Měli bychom si vážit toho, že tady můžeme sedět, besedovat a že kolem nekrouží antony, do kterých nás na konci seberou a odvezou nás neznámo kam," zhodnotil výsledek snah těchto odvážých lidí Tomáš Kulda.

Zhruba dvouhodinové povídání, na kterém zaznělo velmi mnoho důležitých informací o předrevolučních a revolučních dnech v Červeném Kostelci (v současnosti téměř nezaznamenaných), bylo zakončeno symbolicky – přednesením chartisty sepsaného prohlášení Slovo k listopadu, které si vyžádal jeden z posluchačů besedy. Tento text, vydaný v rámci 25 let od sametové revoluce, hodnotí polistopadový vývoj našeho státu a ukládá na naše záda velkou zodpovědnost – vychováváme totiž první generaci od národního obrození, která se nesetkala (a doufejme, že ani nesetká) s válkou, zásadní změnou režimu či totalitním systémem. Kompletní text, který podepsal mj. Milan Hruška, najdete níže v příloze.

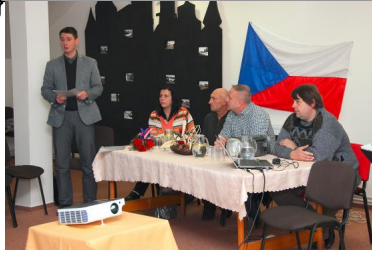
[Slovo k listopadu](#) .

Foto Tomáš Kábrt

[.pagenavbar{z-index: 0;}](#)

[.pagenavbar{z-index: 0;}](#)

[.pagenavbar{z-index: 0;}](#)

[.pagenavban\(zk;index: 0;}](#)

[.pagenavban\(zk;index: 0;}](#)

[.pagenavban\(zk;index: 0;}](#)

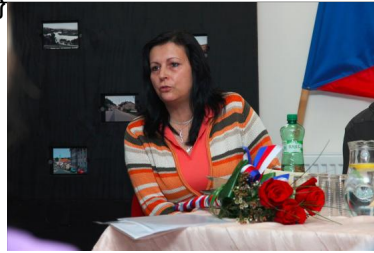
[.pagenavban\(zk;index: 0;}](#)

[.pagenavban\(zk;index: 0;}](#)

[.pagenavbar\(zkindex: 0;}](#)

[zpět na článek](#)